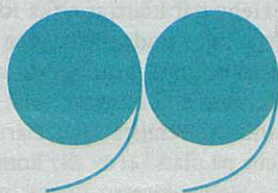

EN BRA HISTORIA I TRIST RAPPORT

Jag är en samlare. Jag samlar på berättelser. En gång coachade jag en vd i ett industriföretag i konsten att få andra att lyssna. Han förklarade att han då och då försökte lätta upp sina morgonmöten med hjälp av anekdoter. Dataprojicerade tabeller fick för ett ögonblick stå tillbaka för några ord om något självupplevt. "Det är svårt men en gång kom en berättelse till mig samma dag som jag behövde den", sa han.

Företaget hade länge talat om att byta datasystem men idén hade inte fallit alla på läppen. Samma morgon han åter skulle tala om ämnet hade det snöat ymnigt, berättade han. "Jag hade med en liten och vek snöskyffel hjälpligt skottat mig ned till brevlådan för att hämta tidningen. Högröd, svettig och pustande fick jag syn på min glatt vinkande granne, som kom susande förbi på en skottande fyrhjuling. Lätt och ledigt tog han sig till sin brevlåda. Här var den!", sa vd:n. "Bilderna av vårt företags gamla klumpiga datasystem och det nya! Med den berättelsen som inledning lyckades jag få fler att lyssna på vad jag hade att säga".

Vi kan med hjälp av berättelsen ge färg och form åt det tillsynes livlösa.

VI KAN MED HJÄLP av berättelsen ge färg och form åt det tillsynes livlösa. Med rätt använda bilder kan vi få våra åhörare att göra kopplingar till egna upplevelser. Och förstå med hjälp av känslor. Matlagningsprogram i radio eller vinprovning i tv blir möjliga först när matlagaren eller vinprovaren genom sin beskrivning av smak, doft, färg och form ger oss inre bilder. Sträv, jordig och lite tjurig. Kanske skulle passa till kaffet?

Det fantastiska i sammanhanget är att vi alla bär på skattkistor fulla av berättelser. Att använda den självupplevda berättelsen är också ett sätt att bjuda på sig själv, att visa sig både modig och mänsklig. En god berättelse talar till både hjärta och hjärna. Det kan gagna dig också när ämnet är kvartalsrapporten. Självklart måste du paketera berättelsen på rätt sätt för att den ska fungera. Det är vad storytelling handlar om.

NÄR JAG, BARNEN OCH HUSTRUN tog oss hem från landet i bil för en tid sedan och stämningen blev alltmer ansträngd (slagsmål i baksätet) slog jag på radion. Det visade sig vara *På minuten*, programmet där berättelser står i centrum.

Barnen slutade som i ett trollslag att slåss och började lyssna på Fredrik Lindströms och Pia Johanssons sanslösa berättelser. När programmet var slut sa den äldste sonen: "Det här programmet måste vi lyssna på igen!".

Se där ett exempel på berättelsens fredsfrämjande kraft. Eller hur bra det är att ha en radio i bilen.

» Hyllar projektet Allt ljus på Uppsala. Här har man lyckats skapa ett evenemang som lockar ut oss frusna Uppsalabor på stadspromenad och ger oss överraskande perspektiv på vår egen stad, under den kanske tristaste tiden på året. Lyssande!

FREDRIK MATTSSON

... är föreläsare och kursledare i utbildningsföretagen Imprä och Ordum. Han är journalist och ägnar sig mycket åt teater, är t ex känd från Författarvandringarna i Uppsala.